

אורות השבת

גלוון מס'
1002

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלהן מערכת
הרבי אברהם טרייקי

פרשת השבוע
ויחי

עורך
הרבי עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א יעקב אבינו לא מת

ויחי יעקב הארץ מצרים
(בראשית מו, כח)

אמר רבי יוחנן, יעקב אבינו לא מת... מה זרע בחיים – אף הוא בחיים.
(תענית ה, ב)

יעקב אבינו לא זכה לחיים הנצחים, אלא בזכות בניו אחרים. וכן גמרא ערכוה היא (תענית ה, ב): 'רב נחמן ורב יצחק היו יתבי בסעודתא, אמר לר' נחמן לר' יצחק, לימא מור מלטנא. אמר ליה הци אמר רבי יוחנן, יעקב אבינו לא מת. אמר ליה, וכי בצד ספדו ספדיינה וחנטנו חנטיא וקברו קבריא. אמר ליה, מקרו אני דורש, שנאמר ורמיחו ל, ואותה אל תורי עבדי יעקב נאם כי ואל תחת ישואלי כי הנני מושיע מරוחק ואת רעך מארץ שבים, מקיש הו זרע מה זרע בחיים – אף הוא בחיים, עכ"ל. וצריך ביאור מה השיב רב יצחק לר' נחמן, וכי יש בכוכו 'היקש' של כתובים כדי לסתור מיפותרי מודדי אמר ליה לירבען מր, אמר ליה אם שולך לך משל מהה דבר דומה, לאדם שהיה הולך במדבר והוא עירף רעב וצמא ומצא אילן... וכשביקש לילך אמר אילן אילן במנה אברך וכוי אילן יהי רצון שככל נטיות שנותין מנק' יהיו כמותך. אף אתה במנה אברך... אלא יהי רצון שיהיו לצאיכי מעך כמותך'. ובזה הוסיף רב יצחק לבאר לר' נחמן על מה שהקשה לו בתחילת, והיינו שבנו של האדם אין ר' רק חלק מרשותה וכיותתו אלא הם מכמותם ממש – יצאיכי מעך כמותך! וא"כ מה לי שקבעו את גוף וכו', הרי כיון שרצו ממשיק את דרכו נמצאו שאף הוא בחיים. ועייש' ברשותים ותמצאי דבש"ד כיון זה בדרכיהם, ושוב רأיתי כמה מרובינו האחרונים שפי' כן. ואכן הדבר היסוד לעניין אמרית הקדש והלימוד וגניתת הצדקה וכוכ' שעשו הבן לעילו נשמעת האב, והוא אומר שעשמו של האב עדין היה וקיימות בזכות זווע לא עוד אלא שיש בחום ובלבנין.

וכמה הנברך הבן אף הואה בחיים, והבן. אמר ר' נוראים הם בזה, דברי הילוקוט שמעוני אודות הצלתו של אברם אבינו מכבשו הארץ, וזה לשונו על הכתוב (ישעיה ככ, כב) لكن כי אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברם: 'היכן מצינו שפדו יעקב לאברהם, רב הונא ורב ירמיה בשם רב שמואל בר יצחק אמר, אברם יצא דינו של אברם מלפני נמרוד להשרף וצפה הקב"ה שעתיד יעקב לצאתת ממנה, אמר כדאי הואה אברם להינצל בזכותו, עכ"ל. ויש להתבונן נוראות, הלא אברם לא נפל לאותו כבשנ' אלא מותך שמסר נפשו על קידוש השם ועמד בזה כנד כל בני דורו. זאת ועוד, שזבוכתו של אברם זכו בניו אחריו לדורות עלם לימי החסד והרחמים, וכדברי המדרש (מו"ב במתה משה): 'אמר הקב"ה לאברהם, אני יחיד ואתת ייחיד – אתן לך נץ יום חמיו יודע לך כפער בו עונוניותם וזהו השוער רבה'. ועם כל זה הוא עצמו לא ניצל מאותו כבשנ', אלא בזכות... יעקב שעתיד יצאת ממנה.

וכמ"ס צוונים על נפש עייפה הם בזה הרמב"ן, אודות זכותו של תורה. דהנה שניינו במדרשו אגדה ויקרא רבה (ח) שאברהם הצליל את תורה, שנאמר בבראשית טו, טה יאתה תבוא אל אבותיך בשלוטם. והתמייה בולטת, וכי אכן בשורה יש כאן לאברהם שיזכה לשבת בצדיו של תורת, אשר כל מהותו היתה לחדר כפרה בועלם. ואכן מכוח למדוד שעה תורה תשובה. וזה עלה בקנה אחד, עם גילוי הראי' ז"ל שאיבוד היה גלגול של תורה, עלי' ייוסרו הנוראים תיקן את שורש שמות של תורה. ברם, הרמב"ן אמר נטפיס זהה ופרש שם: 'שמעא של חלק לעולם הבא בזכות בניו. ולפ' באור זה, אמן מתרח נשאר בראשותו, מכל מקום זכה לחחי העולם הבא בזכותם אברם. וזה דברי מופלאים, שהרי תורה לא זו בלבד שאין לה חלק בגודלו של אברם, אלא אדרבה עשה הכל כדי להפריע בדרכו, ולא היסס להשליכו לבבש האש באור כshedim, ואע"פ כן זכה בעבורו לחחי נצח!

דבר העורך שמירת העיניים והלב

למה פשיטינו "פרשת ויחי" פרשה סתוםה, כתוב רשי' כיון שנפטר יעקב אבינו יסתמי עיניהם וליבם של ישראל מצות השעבוד שתחתיו לשעבדם. הקשו הריא"ס' וה'గור אריה' סתירה בדברי רשי' שכתב "בפרשת וארא" שלא התחילו לשעבדם עד שנפטר אחרון השבטים "לווי" שהארך ימים על כולם. ואם כן צריך להבין מתי התחיל השעבוד האם מפטירתו של "יעקב" או אחורי פטירתו של "לווי". מבאר ה'בן לאשר' שהשעבוד באמת התחיל לאחר פטירתו של יעקב, וזה אך משעה שנפטר יעקב אבינו ע"ה התחל השעבוד ברוחניות שהתעמעם האור הגדל של בהירות קדשות יעקב, וזה גרים בדברי המדרש שנתמלאו בתוי טרויות וקרקיות מישראל. ועל ידי זה "נסתמו עיניהם וליבם של ישראל" כמאמר חז"ל עינא וליבא תרי סרושא דבריה. והשעבוד הרותני גרם לכך שהתחילה בפועל השעבוד הגשמי עבדת פרך בחומר ובלבנין.

הרבי עוזיאל אדרי
ובב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק שבטי ישראל" שכונה י"א בא"ר שבבע

לוח זמנים שבועי

		יום שישי		יום שביעי		יום שבת		יום ראשון		יום שני		יום שלישי		יום רביעי		יום חמישי		יום שישי	
שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק	שם הדק				
שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש	שבת קודש				
14.1.23	13.1.23	12.1.23	11.1.23	10.1.23	9.1.23	8.1.23	7.1.23	6.1.23	5.1.23	4.1.23	3.1.23	2.1.23	1.1.23	30.12.22	29.12.22	28.12.22	27.12.22	26.12.22	25.12.22
5:34	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35	5:35
5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41	5:41
6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44
8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42
9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13
10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05	10:05
11:50	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49	11:49
12:20	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19
16:10	16:10	16:09	16:09	16:08	16:08	16:07	16:07	16:06	16:06	16:06	16:06	16:05	16:05	16:05	16:05	16:05	16:05	16:05	16:05
17:02	17:01	17:00	16:59	16:58	16:58	16:58	16:58	16:58	16:58	16:58	16:58	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57
17:15	17:14	17:13	17:12	17:11	17:10	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09	17:09

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ויחי
הפטרה:	ויקרבו ימי דוד
כניסת השבוע:	16:35
יציאת השבוע:	17:27
רבנן תם:	17:59

אורות הקשרות

ואכן בוא וראה לאלו דרגות רמות ונשגבות זוכה האב עיי' בנו. איתא בגמ' סוכה (טה, ב): יאמר חזקיה אמר רב ירמיה משום רבינו שמעון בר יוחי, ראייתני בני עלייה והם מועטין אם אלף חן, אני ובני מהן. אם מהה חס, אני ובני מהן. אם שניים חן, אני ובני חן. וכבר דקדכו המפרשים מודיע לא המשיך ואמר: אם אחד, אני הוא (כפי שמדובר בזוויתך). ולמדמו מכך רמז גדול, שאפילו רשבוי עם כל עצם גודלותו, דעת שאין לך יכע עלייה אם אין בנו איינו עמו. שכן אין לך מי שמקים את המשך עלייתו הנשנית של האב, בבחינת מה שנאמר יותחן לדור דורין, יותר מאשר לנו אחיו.

וזה מוכחה ומברור יותר ממה שהושיף שם (רש"ב): ייכל אני לפטר את כל העולם כולם דודי, מיום שנבראו עיד עתה. ואלמלא לא לעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו... הררי לפניו שגדולה זכות האב 'שכובנו עמי', יותר מכל זכויותינו عشرת מונים. שכן בלעדיו אלעזר, יש בכוחו לרשבוי לפטור מן הדין ייק' את בני דורו, אולם עם אלעזר בנו יש בכוחו לפטור גם את כל הדורות שקדמו לו. וזה מודעה רבה לאורייתא, לכל העמלים בתורה וטוריות בה בכל عملם ווורცם, עד שאינם מוצאים זמן ללימוד הבנים. שהרי עין רואה מכאן, שמלבד מצות ושותם לבניך', גם האב עצמו מטעם ומשתבה לאין ערוך – מכוח הבן. והוא שאמרו רבותינו 'ברא מזכה באבא'.

ומי לנו גדול יותר מרובנו הקדוש – רבי יהודה הנשיא, אשר העיד עליו הש"ס בכתובות (קג, ב), שבשעת פטירתו מן העולם אמר: 'לבני אני צרך'! למדך שאפילו רבנו הקדוש אשר אין לנו מושג כלל בעוצם, בטרם בואו להתייצב לפני י"ד של מעלה, לא סמך על כלל מעשי הנשבגים, אלא אמר 'לבני אני צרך'!

זכה ממן'Mאויר ישראלי' זכוק' ולהשאר אחריו דורות ישראל מבורכים, בנוי הדולות ממשיכי דרכו, חתנים וכדים תלמידי חכמים מופלאים, מרובי צי תורה, מחברי ספרות ווישבען על מדין. וזאת מלבד הרבה רבתות תלמידיו אשר גם נקראים בינו, כמנבאות בש�' ע' זעיר' סיכון רמה סעיף 5: מצوها על כל חכם מישראלי למד לתלמידים, שוגן נקראים בנים', ועיין בבבואר הגראי' (שם סק"ד) שהביא מקורו להז מדברי הספרי' יושננתם לבניך – אלו התלמידים', עיי'. אכן על ביבינו זכ"ל נאמר מה' זרעו בחיים' אף הוא בחיים, ומתה שמתו צורוח בצרור החיים, אמן.

בבבואר גראם עליון ורבנן

הרב יהודה דרעי
הרבה הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והמעזה הדתית באר-שבע
מחלקת הקשרות

תושבי באר-שבע היקרים הרינו מודיעים כי
פג תוקףם של תעוזות הקשרות
ובימים אלו חוזשו תעוזות הקשרות
ולכן חובה לדרש
תעודת כשרות מקורית בתוקף
עם חתימה וחותמת בציירוף הלוגרמא

כמו הרינו מודיעים כי אין לסמן
על שילוט "כשר" אלא יש לדרש
"תעודת כשרות" מקורית בתוקף

לק"י בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעтир בתפילה ובתחנונים
לרפואתו השלמה של מורהנו ורבינו הרה"ג
רבי שמעון רפאל בעדני שליט"א בן חביבה
וכן לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימואס תפילת רבים

אורות הפרשה

ממור דקדוחשה

'ישכר חמור גרים' (מט, יד), אומר הרב הירוי'צ' זיע'א שני צדדים לחומר בצד השילילי הימחרוי' מסמל את הקרים בעבודות ה', המונעת מהחשגה האלקונית להשפיע על האדם בפועל. ואילו על החמור' דקדוחשה נאמר 'וית שכמו לשובל', ביטוי ליגיעה בתורה, חן גיעה בليمוד לעצמו חן גיעה בלימוד ברבים.

ש הרפה ספר

'ישכר חמור גרים' (מט, יד), אומר הבעל שם טוב הקדוש זיע'א על כן נקרא בשם 'ישכר' ככלומר יש שכר רב. מאות 'חמור' מלשון 'חומר' חומריות העולם והגוף. שהחlasses בבירור ויזיכון החומר גורמת ומביאה לאדם שכר רב.

ככלפתה מבאה ממנה

'ירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה, וית שכמו לשובל' (מט, טו), אומר רבינו בוגנס מפרשיסחה זיע'א אדם הרוצה בחיי מנוחה ושלווה, עליו לנוהג בסבלנות רבה, לכו' את גבו ולהתעלם ממעשיו עולו רבים, לראות מעשים שעשיהם ולשתוק.

הסנה שבמנוחה

'ירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה, וית שכמו לשובל' (מט, טו), אומר הרב הירוי'צ' זיע'א יירא מנוחה כי טוב' יששכר ראה שמנוחה היא אמונה דבר טוב, אך ראה גם את הסנה שבה, העוללה להביא לידי יושמן ושורון ויבעת חיללה. וית שכמו לשובל' כתropaה לשכנה זו קיבל עליו 'על תורה', החלטה חד משמעית לקבוע עיתים לתורה מדי יום ביום. על זה הוא התרופה לשכנה שבמנוחה.

רק הצד החזיב'

'ירדו רוב בבר הארץ' (מט, טו), אומר ה'פotta יוספ' מעלה טוביה יש בדגים שהם פרים ורכבים, ואין עין הרע שלולות בהם. ואולם יש להם גם תוכנה שלילית, שכיל הגודל מוחבר בו לעת חבירו. הרכבה היהיטה אפוא יידגו לרובי' שהיה דומם לדגים רק הצד החזיבי בלבד במעלה של לרובי', שיופיע פרים ורכבים, ולא בתוכנה השנייה.

עלעלת אפרים ומנסה

'שנין בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנסה קרואבן ושמעון והוא לי' (מט, ח), מבהיר הרב יעקב אבינו בא להציג את גודל מעלות של אפרים ומנסה, שאף על פי שנולדו ב'ערות הארץ', 'הנולדים לך בארץ מצרים', וחינוכם וגידולם במצרים היה קודם ליעקב ובניו יירדו לנצח' עד בואי אליך מצרימה, בכל זאת התנהגו כראוי לנכדי יעקב' לי' הס'.

תרון האור מתחן התוחש

'בז' יברך ישראל לאמר ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה' (מט, כ), אומר הרב הירוי אפרים ומנסה אף שנולדו ונתגלו במצרים, לא היו נחותים מרaucן ושמעון, שנולדו ונתגלו באורהו של יעקב.CDCתיב' אפרים ומנסה קרואבן ושמעון היו לי', ולא עוד אלא שיש בהם עילוי ויתרונו מסויים על דראבן ושמעון, המעלה של יתרון האור מתוך החושך', ומשום כך כל בני ישראל יברכו את בניהם באפרים ומנסה דוקא.

ברפת הבנים למיחזור טופחת

'בז' יברך ישראל לאמר ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה' (מט, כ), אומר רב' צבי אלימלך מדינוב זיע'א יעקב אבינו בירך את ישראל במיזותיהם הטובות של מנשה ואפרים, שכן מנשה לא קינה באחיו ואפרים לא התנהגה עליו.

מעקב אביהם לא מפא

'ויל יעקב לצות את בניו ויאסוף רגליו אל המיטה ויגועו ויאסוף אל עמי'ו' (מט, ל), אמרו חז'ל במסכת תענית (ה, ב), יעקב אבינו לא מות, שנאמר יואתה אל תירא עבדי נאום ה' ואל תירא עבידך כי הננימושיע מරוחק ואת זרעך מארך שניים' ירמיהו, ל', מקיש הווא לזרע מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים. מבאר רב' לוי יצחק שניאורסון זיע'א נאמר תיתן אמות ליעקב' (מיכח ז, כ), האותיות של 'אמת ליעקב' מרכיבות את המילים 'יעקב לא מות'.

מה זרעו בחים אף הוא בחסם

'ויל יעקב לצות את בניו ויאסוף רגליו אל המיטה ויגועו ויאסוף אל עמי'ו' (מט, ל), אמרו חז'ל במסכת תענית (ה, ב), יעקב אבינו לא מות. מבאר המה'ר'ל מפארג זיע'א אמרו חז'ל במסכת בבא בתרא (קטג, ב), כי שכד דוד עס אבותוי מפני מה בדוד אמרה בו שכiba, ובויאב נארה בו מיתה, אלא דוד שהנין בן כמהותו, נארה בו שכiba. כי מי שזכה להנין אחריו בנים טוביים, לא נקשר בו לשון מיתה', שכן חות הייא לא נפסק, והוא קיים ונמשך בבניו.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות מישולחנו של מורנו המרא דארוא הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

מהלכות שבת ויום טוב - ז'

הילולהצדיקיא - "הרמב"ם" רבי משה בר מירימון ז"ע"

רבי משה בר מירימון נולד בשנת ד'תתק"ה (1135) בעיר קורדובה שבספרד לאביו רבי מירימון, שהיה דין בקורדובה, הוא נפטר במצרים בכ' טבת ד' תתקס"ה (1204). על פי מסורתו, שושלת הייחסין של הרמב"ם הגיע עד לרבי יהודה הנשיא, חותם המשנה.

הרמב"ם החזיק במסנה שכלהנית מובהקת וחדשנית אשר הגעה גם מחוץ לתחומי היהודים, עד כדי כך שהוא הוכר כפלויסוף גם בתרכות העברית והארופית. בערךית הוא מוכר כמעט בן מירימון, או בשמו העברי המלא: אביו עמראן מוסא בן מירימון בן עבדאללה אל-קרטבי אל-אסראא'יל (איש קורדובה הירושלמי).

מדוע בעצם נתפס הרמב"ם כדמות חשובה במיוחד? נראה שהיקף הפעילות וההשפעה שלו הם שיצרו את מעמדו האיתן. הרמב"ם היה איש מדע ורופא, מחשובי הפילוסופים בימי-הגבינאים, ואף מהניג קהילות מצרים וסבכיתה. הוא היה הדמות היהודית המפורסמת ביותר בדורו,

ונחਬ לאחד מגדולי הפסוקים בכל הדורות. **בעודו** בן 13 עקרה משפטותו של הרמב"ם מקורדובה שבספרד, בעקבות רדייפת היהודים, והיטללה ברחוב ספרד לא מנוחה. בהמשך הגיעה המשפחה לעיר פאס שבצפון אפריקה. גם שם הקנות המוסלמיות גבררו, ורבו יודה הכהן אכן שחש, ובו של הרמב"ם, אף נהרג במהלך המלחמות על קידוש השם. ממש עליה הגיעו הרמב"ם לארץ ישראל, כעבור זמן

ירד למצרים וכשהתקע בה. **בזמן שהתגורר בעיר פוסטאט** (קahir העתיקה) נsha הרמב"ם את ביתו של ר' מישאל הלוי בן ר' ישעיהו החסיד הלוי אלתקא (חתנו של רבי דוסא בן יעקב). זמן קצר לאחר מכן נולד שם נולד בנו היחיד, אברהם (1238 – 1186).

למקרה שתהיתם מדוע יהודי תימן הולכים לפי פסיקת הרמב"ם לмерות שמועלים לא התגורר במקומם, דעו כי הרמב"ם נהג להשב לקהלות רבות ביהדות התהיפות על שאלות רבות בהלכה ובאמונה. אחת הקהילות שומרה על קשר מתמיד עם הרמב"ם היהודית תימן, שאף קיבלו אותו כפוסק וכמניג בעקבות הפרעות שנערכו בתימן הוא אף כתב

לקהילה את "אגרת תימן" המפורסמת. **הרמב"ם** אכן נפטר למצרים אך הוא נפטר בטבריה, ואין עורין על כך. על זה העיד הארי הקדוש על ידי תלמידיו לר' חיים ויטאל. ר' יוסף סמבראי איש מצרים: "קברו אותו בבית המדרש שלו... במצרים, ושם הוליכו אותו לא"י וקברוהו בטבריה".

ספר המצוות בתרום כתוב הרמב"ם את חיבורו הגדול, את משנה תורה, כתוב את ספר המצוות, ספר זה הוא מעין פיתחה ליד החזקה. בספר זה מונה הרמב"ם את כל שיש מאות ושלש עשרה המצוות, שאנו מחויבים בהן מן התורה. בוגרמא נכתבו המצוות, שאנו חייבים בהן, אולם כתובות בהן כל המצוות, גם אלו, שנזכירות בתורה ואין בכלל תרי"ג מצוות, וגם אלו, שנמצאות בהן פפי חז"ל. **הרמב"ם** בספרו כתוב מהן המצוות, שנכללות במנון של תרי"ג מצוות, ומסביר כיצד קבע, שמצוות אלו שיכוות למנון זה. הרמב"ם מונה את המצוות בספרו בשתי מערכאות. המערה האחת כוללת את כל מצוות עשה, שמספרן עולה למאתים ארבעים ושמונה, מנון מ"ח. המערכת השניה כוללת את כל מצוות לא תעשה, שמספרן עולה לשש מאות ששים וחמש מנון שס"ה.

משנה תורה כתוך בעבודתו הביבריה והנמרצת למען הכלל: בריפוי חולמים, בעריכת תשובה לשאליהם מכל קוצי אורך ובהנוגת העם כתוב הרמב"ם את החיבור הגדול "משנה תורה". מהו המuido בספר זה? במשנה התורה אסף הרמב"ם את כל ההלכות הכתובות בכל ים התלמוד, בספרא, בספראי, בתוספותו וכספריו הנאוונים, את כל התקנות, המנהיגים והגוזרים, שנתקבלו בכל ישראל מימה משה רבינו עד לימי, ואת כל ההלכה את הכלל נס כנס הרמב"ם לתקן חבירו האחיד "משנה תורה". את כל ההלכה חלק על פי נושאים ראשיים ומשניים בסדר מופת, כדי שיקל על כל אחד למציא את ההלכה, אשר הוא חפצ' בה. זהו בין נادر, אשר בתוי וחוידי מתכוונים באפן הנעללה ביוור. את החיבור הוא חילך לאربעה עשר חלקיים, ומכאן שמו "היד החזקה". שם זה נקבע לחיבור על שם הכתוב "ולכל היד החזקה, אשר עשה משה לעני כל ישראל".

יה"ר שזכות הצדיק שהשביע יחול יום הילולתו – כ' טבת תנן בעד כל עם ישראל, Amen

ש. האם חייב לאכול בשור ולשתות יין ביום טוב גם בזמן הזה.

ת. אף שעייר מצות אכילת בשר היא בשר של קרבן שלמים כמבואר בש"ס, מי"מ כתוב הרמב"ם שגם בזמן זה זה מקדים מצוה זו באכילת בשר חולין של חממה, וכן הסכימו עמו הרבה מרבותינו הרשונים, וכי גם בעדעת השווי ע"פ שלא הזכיר בשר אלא רק יין, וכן עיקר להלכה. אך לדעת התוס' וסייעתם, אין מצות אכילת בשר ביום זה.

ש. האם מצות ושותה בחרג' מתיקיימת גם בשאר מיני שמחות ואוכלים.

ת. לפי הנראה בעדעת הרמב"ם והשו"ע וכמה מגדולי הפוסקים, כל אכילה ושתייה ושאר מיני שמחות הם בכלל "לכם" כאמור רחמנא ומצות עשה של ושותה".

ש. האם מותר להתענות ביום טוב כשהתענית היא עונגה בשביilo.

ת. אסור להתענות ביום טוב אף כשהתענית היא עונגה ושותה בשביilo. ומהיו כבר פשטעה ההוואה ברוב הפוסקים להתייר בו תענית חלום כמו בשבת, מפני שנפשו מרעה עליו והותענית היא לא רק עונגה בשביilo אלא יש בה גם מושן שמחה עבورو והוא בכלל "לכם" שאמרה תורה.

ש. האם מותר ללמד תורה בערב תשעה באב שחל להיות שבת תורה כל היום.

ת. יש אומרים שאם חל ערבי ט"ב בשבת, אסור ללמד בו תורה אחר חצות למעט בדברים המוטרים. וכי"ש כshall ט"ב עצמו בשבת, שאסור ללמד בו תורה כל היום זולת בדברים המוטרים, וכן הוא לא רק עונגה בשביilo דעת הרמ"א וחילק מהפוסקים. ווי"א שעבר ט"ב מותר אבל בט"ב עצמו אסור. ווי"א שהלומד תורה בשבת גם כshall בו ט"ב לא הפסיד שכרו.

ש. האם מותר לפנות אשפה מרוחבות העיר ביום טוב באמצעות קובל גוי ועובדים נוצרים.

ת. יש מקום להתייר פינוי אשפה מרוחבות העיר ביום טוב בקבלנות של גוי ועובדים נוצרים, ובכלל שיש בכך צורך גדול, מפני שאין שום שערם שערם אשפה של כמה ימים תחת מעתה של חום כבד עד שיש צער גדול לרבים וגם חשש לבリアות הציבור. והכל לפי ראות עני המורה שבאותה העיר.

ש. האם יש בעבודות פינוי אשפה בפרהסיא משום חילול ה'.

ת. יש מהפוסקים שחששו להתייר פינוי אשפה בפרהסיא גם בקבלנות של גוי ועובדים נוצרים ואפי"ו במקרים כוזר גדול, מפני שהנוגים אינם עושים כן ביום חום וגם אינם מנים לאחרים לעשות כן בעבורם, וא"כ יש בזה מושם חילול ה'. אך רבים מהפוסקים דוחו חשש זה, ובפרט בזה"ז שם הגוגים עצם מפניהם אשפה ביום חום, וגם יודעים הם שיש מלאכות שמותר להם לעשות עבורי ישראל.

ש. האם גזרו שבות במקומות מצוח או במקומות צער.

ת. לדעת כמה מרבותינו הרשונים, לא גזר חכמים שבות במקומות מצוח או צער גדול, וכי"מ עיקר בעדעת הרמ"א. אך לדעת מrown השווי, אין בה כדי להתייר שבות. ומהיו שבשות שבות כ"ע מודים שיש להתייר במקומות מצוח או במקומות צער גדול.

ש. האם גזרו שבות במקומות מצוח דרבנן.

ת. יש מקום להתייר שבות במקומות מצוח דרבנן, גם לדעת מrown השווי. ולאחר מכן כביה ביבחים' שבת או ביום טוב אופון שאון המתפללים יכולם להמשיך בתפילהם כראוי, מותר לומר לנו' להדליק החשמל כל שי אפשר אופון אחר, וכן כל כי"ב.

ש. האם כבוד הבריות דוחה שבות דאמירה לנכרי.

ת. כתוב הרא"ש שלא מסתבר כל שלאייה אכבוד הבריות דוחה שבות דרבנן באמירה לנכרי, וכן הסכימו רבנים מהפוסקים, וכי להוכיח מכמה מקומות בש"ס שהתייר שבותים שונים מפני כבוד הבריות.

המסמך נעלם

הילולא הצדיקיא "האביר יעקב" רבנו יעקב אבוחצירה ז"ע"א

אחריך התשובה הסתוםה שלעה
חוור פעמים – "מקטימים!". את מה
מקטימים?!

חלופו שביעות. חבריו של יוסל זומנו
להתיעכ לפני הוועדה הרופאית
הצבאית. רובם כולם נחלכו מכך
בשלום. לעומתיהם, יוסל אפילו לא
זומן. חשש התגנב לבב הורוין, שמא
הצבאי מנהל אחר בנם מעקב, כדי
להוכיח את כשרותו הצבאית ובכך
למנוע מראש כל ניסיון מצידו להחמור
מהויס.

יום אחד הבריך בראשו של ר' קלמן
ריעון. "מקטימים!", נזכר בדברי
הצדיק: "אולי תחכו שתתכווף את
קומרך ותיראה בגיבן?", אמר לבנו.
מאותו גען ואילך החיל יוסל להרכין
את קומו, עד אשר פקו חוליות
שדרונות.

שבועות חלופו, חדשים נקפו וויסל
לא נקרא להתייעכ. וכי הדבר לפלא
בעיני כל גם קומו חרזה להיות
תמייה מקומות.

חלופו שלושים שנה. ר' קלמן היל
ליעולמו וויסל הקים משפחה. יום אחד
החליט עלולות לא רק' ישראל. הוא
הגיש טופס הגירה לשפטנות. פקיד
הרישום נטל את הבקשה והחל לחפש
את שמו של יוסל במרשם האוכלוסין.
אין שם כוה בכלל!", אמר הפקיד
בעבר ומן.

"מה זאת אומרת?!", נדעק יוסל
בידעו כי ביל' שם לא יכול להנפק
דרוכן ולא יוכל לעלות לאוקישראן.

"זאת אומרת ששمرך אין מופיע
ברשותם. יתכן שהරיך התרשלו ולא
רשמו אוthon בילדותך. מביניתנו אין
אזור המדינה. למעשה אין קיים!".

ויסל לא ותר. והוא הסביר לפקיד כי
אביו היה איש עסקים מסודר ומצויל
ואין זה הגיוני כי לא רשם את בנו
בלידתו. הפקיד התרצה והסכים לדמת
לקומות המרתף, שבה שכן הארכין,
כדי לבדוק את רישומי הלידה. מציאד
בתארין ליתדו של יוסל, איתרו את
הפנקש שבו נרשם תאריך זה. הוא
 עבר על הרשימה פעם אחר פעם ושם
של יוסל לא נמצא.

קודם שהתגיאש הפקיד נפרה
התעלומה. הוא חזר למלعلا ופוקס
בידו כדי להראתו לオスל. בחתימת
אחד העמודים הופיע השם "יוז"
שטעטלי", לצד תאריך הלידה.

הפקיד החמיאו לオスל על עקשנותו
וקלט את טופס בקשת ההגירה שלו
לאוקישראן. אך יוסל לא שעה לדברי
הפקיד. הוא דחק וחזר שלושים
שנה לאחר מכן. מול עינוי שבה והופעה
דמונתו של הצדיק רבי חיסים מצאנן.
והנה הצדיק פונה אליו ואילך
ואומר להם פעם ועוד פעם: "מען
קניטישט" ("מקטימים").

לעלוי נשמות
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עלייה זל
הרבייה רחל טרייקי ע"ה
בת סמי זל
ת.ג. צ.ב.ה.

* בעיר תאפילאלת שבמרוקו נולד בשנת התקס"ו הצדיק רבי יעקב
אבוחצירה, אשר נקרא בפי ריבים "אביר יעקב". אביו רבי מסעד אבוחצירה
למד עמו תורה בשקייה, MISODOT HATORAH ווד רזי חוכמתה.
* אחד מבניו הוא רבינו רבי אבוחצירה זצ"ל, בעל ה"אביר יעקב", (נפטר בכ' בתבט
ויכדו הוא רבינו רבי אבוחצירה, ר' באבא סאללי", בן ננו רבינו מסעד.
* רבינו יעקב אבוחצירה זצ"ל, בעל ה"אביר יעקב", (נפטר בכ' בתבט
היתר"ם, 1880 למנין), היה חבר של תאפילאלת שבמרוקו, מקובל, פוסק,
מחבר, דרשן ופייטן, סבו של הבא סאללי, מאבות משפחת אבוחצירה
ומנזרי רבני מרוקו. נחשה לבעל מופת ולמי שזכה לגילו אלהו.
שעליה האור, ומשם הולך לבית הכנסת לתפילה שחירות, שם היה יושב
ועסוק בסתורה.

* כבר בחיוו בגיל 16 היה בקי בפרד"ס התורה והוסמך לשמש כרב
וכמנהיג לקהילת היהודים בתאפילאלת. בחיוו בן 30 השיב לשאלות
שהגיעו אליו מקרוב רבני מרוקו ונחשב לפוסק גדול הרב חיבר ספרים
רבים, מהווים אבן יסוד בספרייתם עם ישראל, בינהם: "ירוח משפטיך
לייעקב", "מעגלי צדק", "גנוי המלך", "מחשוף הלבן" ועוד.
* ספרים מופלאים קיימים על ימיו בשקייה עצמה. בנו ותלמידיו,
הריב יצחק, בהקדמה לספריו "מחשוף הלבן", מעד שאביו מועלם לא שח
שייחת חולין, וכשהיה ער לא שכ בפתח המיטה ומעולם לא חטאטו שנייה,
כל אכלתו ושתייתו היו במדיה, במקול ובמושחה, ורב ימי היו בתעניות
משמעות. בינתיהם התקרב מועד הגios
ושמעו גברה הדאגה.

* הרב שלמה חיון, תלמידו המובהק, ששחה תודיר במחיצתו, וכדבריו
בחקדמה לספריו "פתח חותם" - "שלא זהה ידו מותך ידו", מתאר את
אורח חייו בז' הלשון: "בhabbi העולם הזה מס, ובמעשה הצדקה פור,
ונתן לאבויים ולחכמים עמל תורה".
* שמו החל להתפרס בקרב היהודיים, שזכה אף לגילוי אליהו הנביא. רביב נהרו אליו
המערב הירושדים, ואף מקרוב המוסלמים, על מנת להתרחק מפני הקדוש.
מקרוב היהודים, וחשך נפשו של הריב לעולות לארץ ישראל, אך בני קהילתו לא אפשרו
לה לעשויות כן. לאחר שכנע את בני קהילתו שבנו רבבי מסעד יהה להם
קרב וכMESSICK דרכו, ניאתו בני קהילתו להפזרותיו והניחו לו לעולות
לאארך הקודש. הדרך לאארך הקודש הייתה ארוכה, הוא עבר דרך אלג'יריה,
תוניסיה, לוב ומצרים.

* ב-17' בטבת הוא הגיע לעיר פטאות ונאלץ
להישאר במקום. בלילה שבגד מההורם במצרים, שם חלה פתאות ונאלץ
השבת, ומכך הוא הסיק שהוזהו הוא הבהיר שלפעת כבה אחד מנורות
ימשיך במסע לארץ ישראל, אך בני קהילתו שוואו ייפטר לדמנהו ולא
ניתנו לבודר. אכן, לאחר שבעה הסתלקה נשמו הקדשה, לאחר שאמר
שר השרים, יודוי וקריאת שמע בכוונה.

* לפני טירתו בישר הרב מטלמידיו שיקרתו לדמנהו שבמצרים, אכן
במי קהילת אלכסנדריה חפזו להביא את הריב לדמנהו. גשימים עזים
ניתכו ארצתם בכל פעם שנינו בני קהילת אלכסנדריה להעבירה לעירם, והם
הברינו שרצונו של הצדיק להיקבר לדמנהו, כפי שבקש.
* כאשר תלמידיו עסקו בטורת הריב לאחר טירתו, התרחש נס מופלא
לנגד עיניהם: הריב קם בadam chi וטבל בעצמו במקווה.
* במושעה אוריתת מטה נמיין נקרה על שמו היישוב "כוכב יעקב". נכו
רבי דוד חי אבוחצירה, הקים בנהריה את מוסדות "אביר יעקב" על שמו. כן
קיים מוסדות תורה רבים ובתי כנסת שנקראים על שמו.

יה"ר שזכות הצדיק שהשבוע יחול ביום הילולתו - כ' בטבת
תגן על כל עם ישראל, Amen

שבת שלום!

ר' קלמן שטעתיל היה מנכדי לובב
נתקימו בו תורה ווגולה על שולחן
אחד. הוא היה תלמידחכם, חסיד,
בעל עסקים פורחים וגולם חסדים
מופרסים. תושבי לבוב כיבדוו
ואהבוו.

בן היה לו, יוסל שמוא. יפהתוואר, ר' יוסל
שם ושקון בלימודו. את רוב יומו
נהג לסל בלבוט בניתה מדרש הקרוב
לቤתו. שם ישב והגה בתורה.
יוסל היה גביה קומה ובעל גוף מוצק.
לכארה, עוד מעלה על מעלו.
אלם ביום החם, מעלה זו הייתה
עלולה להיות לרוץ. בחור כזה היה
מעומד ודאי לגוס לצבא הרוסי.

חיהם של היהודים שומרין מצות
בעצם הקיסר היו קשים מושוא. רבים
מהם נשברו מיד וויתרו על יהדותם.
העקבנים שבם סבלו מהשפלות
ומקשיים יומיומיים.

cashatker בוסל ליל הגויס היה
מוראהו של גבר שבגברים. הווו רוו
וכמספר האוהבים מס' הספר הייעץ:
שטייל מום בין או באון, גירום
לעצמו צלעה, ייד למחרת, יון
שוחד וועד מהנה וכחנה. מקצת
העצויות היו מופרכות ומקטן לא
משמעות. בינתיהם התקרב מועד הגios
ועמו גברה הדאגה.

* ר' קלמן ובנו נסעו לחצר הצדיק רבי
חיים מצאן, לבקש את עצתו וברכתו.
נשא הצדיק את עינו וסקרו את יוסל
כל גובה קומתו המתירה. "אכן, בחור
כהלכה, שמשון הגיבור ממש", הגיב
בחיקון.

* ומה אתה אומר?", פנה הצדיק אל
יוסל עצמו, "האם תחפוץ להתנייס
לצבאו של הקיסר ר' יוסל הווו?".
מתחלול יוסל מעעם השאלה. "חילה
והס! נפשי שחקה בתורה!", ענה
בהתרגשות.

* האומנס אין מעוניין לשורת בצעב
מדינתנו?", הוסיף רבי חיים ואל,
נשא בקש להיות בטוחה.
תלה יוסל בצדיק מבט משתאה.
ב"שות אופן לא!", רעד קולו, "הלווא
צעירום ריבים שהגמישו לצבאו הקיסר
סרו מدرك יישר ואף נטשו את
היהודים כליל. ודאי שלא אוכל
לההפקיד בצעב על קלה חמורה".

* השיען הצדיק את מצחו על שתי ידיו
ושקע בהרהוריהם. כעבורי רגע נטא את
עינוי אל האב והבן ואמר "מען
קניטישט" ("מקטימים").

* ר' קלמן סבר שלא שמע הטוב את
התשובה, מושם שלא הבין את הקשר
בינה ובין הבעה. "מה?", שאל. "מען
קניטישט", חזר הצדיק על תשובה
והניף ידו לפရודה.
בנכדים יצאו השנאים מלפני הצדיק.
תחילת שאלותיו התהממותה בדרכו
רצונו או אריצנו של הבן להתגיים;